

Europa bygger jo netop på, at vi har kunnet beskytte industri, sådan at vi har haft, hvad skal man kalde det, en børnehaver, hvori vi har kunnet bygge industrien op.

Der er masser af eksempler på den slags i historien, hvor man må sige, at man har måttet beskytte sig i en opbygningsfase for at få sin økonomi til at fungere, for ellers bliver man jo bare kørt over af store lande, store økonomier og store selskaber. Det er Europa f.eks. et ganske godt og glimrende eksempel på.

Når hr. Lars Barfoed siger, at det er et forregnet billede, jeg giver, så vil jeg bare stille det spørgsmål, om ikke hr. Lars Barfoed i forbindelse med det, som fik forhandlingerne i verdenshandelsorganisationen WTO til at bryde sammen i juli sidste år – hvilket jo skete, fordi ulandene ikke ville finde sig i behandlingen, bl.a. de mange krav, der kom fra ilandene – kan bekræfte, at EU i forhold til de her økonomiske partnerskabsaftaler er kommet med endnu flere krav end dem, man kom med i verdenshandelsorganisationen WTO, og som fik forhandlingerne der til at bryde sammen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. I denne omgang er det hr. Lars Barfoed, der stiller spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det var et ualmindelig dårligt eksempel, hr. Rune Lund valgte med netop at tale om Europa og Den Europæiske Union. Hvis der er nogen steder, man har udviklet fri konkurrence mellem landene i en region i denne verden, så er det da i det indre marked i EU, hvor alle landene har været enige om, at hvis vi udvikler fri konkurrence, så kan vores økonomier udvikle sig bedre og stærkere og blive mere konkurrencedygtige. Og hvis der er nogen, der har ønsket fri handel på verdensplan, så er det da også EU og ikke mindst Danmark. Så det er da det dårligste eksempel, man overhovedet kan forestille sig.

EU er jo netop baseret på, at vi udvikler vores økonomier til at blive stærkere, hvis vi får den øgede frihandel og udvikler den til resten af verden.

Det er jo sådan, at hvis man beskytter sig bag toldmure, så er der ikke den konkurrence, så er der ikke den udvikling i effektiviteten, i økonomien, der i sidste ende gavner borgerne. Men det skal naturligvis ske gradvis også i de AVS-lande, vi nu taler om, og det er jo også det, der

lægges op til. Der lægges jo ikke op til, at de fra den ene dag til den anden pludselig skal være voldsomt konkurrenceudsatte. Der er jo netop taget udgangspunkt i, at det skal være en gradvis udvikling, hvor vi samtidig giver bistand, så de kan udvikle deres økonomier.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu eksisterede Europa jo før det indre markeds indførelse i midten af 1980'erne, og det, som vi har set gennem historien i Europa, er, at der er blevet brugt forskellige former for protektionisme og beskyttelse af egne markeder til at kunne opbygge en industri. Og det er lige præcis det, der er pointen i det her.

Man kan godt have frihandel mellem forskellige lande, hvis det er lande, der eksisterer på et lige niveau. Men det, der lige præcis er problemet med de her økonomiske partnerskabsaftaler, som EU vil forhandle med AVS-landene, er, at man vil skabe frihandel mellem to parter, som er totalt ulige. Vi har på den ene side nogle af verdens allerfattigste lande, og så har vi en af verdens mægtigste handelsblokke.

Det svarer i virkeligheden til, at det kunne være hr. Lars Barfoed, eller det kunne være mig, der går i bokseringen mod Mike Tyson eller en hvilken som helst anden bokser. Så gælder jo de samme regler. Vi har begge to boksehandsker på, men vi ved jo godt, hvem der ville vinde, hvem der ville få en på sinkadusen, og det er præcis den samme situation, vi har i frihandelsdiskussionen. Man kan ikke lave frihandel mellem to parter, der er så ulige, som vi ser det med EU og AVS-landene.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Larsen som ordfører.

Pia Larsen (V):

Øget handel medvirker til vækst og udvikling. Derfor går vi i Venstre ind for en fri, global handel uden protektionisme og med mest mulig udveksling af varer og viden. Vi tror i Venstre på, at en liberalisering af den globale handel er den bedste måde at løse problemerne på for verdens fattigste lande, og derfor er det så vigtigt, at der eksisterer muligheder for international samhandel.

Udfordringen her ligger så i at sikre, at en øget liberalisering ikke kun bliver en fordel for de rige lande, og det er derfor vigtigt, at vi hele